

[Holdgaard.]

nærmest ligeglad med, hvordan Tanken blev udformet; han holdt sig mest til selve Tanken, bare han fik noget, var han i Virkeligheden tilfreds. Jeg synes, som sagt, at Forvirringen bliver jo længer jo større, og man ved jo aldrig, hvad der kan ske indenfor et saadant Parti.

Sluttelig vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger til den ærede Ordfører, som sagde til mig — jeg ved ikke rigtig, om det skulde være en Bebrejdelse eller en Venlighed —, at jeg i det væsentlige havde fulgt i det ærede Medlem Hr. Staunings Spor. Jeg maa heroverfor sige det samme, som jeg sagde overfor den højtærede Minister, at naar jeg staar som Ordfører for mit Parti og vi er enige om de Synspunkter, her skal føres frem, saa kan det ikke være afgørende for mig, hvilke Sider her i Salen jeg i mine Synspunkter kommer til at give Tilslutning til. Det skulde kun glæde mig, hvis der var Tilslutning til dem ogsaa fra anden Side, men det ser nærmest ud til, at det ligesom tynder ud i de Rækker indenfor Venstrepartiet, idet der tidligere dog har været Medlemmer der, som ikke var uenige i mit Syn paa Forsørgelsen af de gamle.

Naar jeg i Gaar benyttede Betegnelsen „Hædersgave til de gamle“, saa vil jeg minde om, at det var et Citat af den ærede Ordførers Partifælle, det ærede Medlem Hr. Vesterager, der som Ordfører for Partiet i 1922 fremhævede, at naar en Borger her i Samfundet havde gjort et godt og nyttigt Arbejde, saa var han værdig til at modtage saadan en Hædersgave af Samfundet uden at skulle yde Bidrag dertil. Det var Partiets Standpunkt i 1922, som det blev udtrykt af Ordføreren den Gang.

Nu siger den ærede Ordfører, at de Forslag, Forslagsstillerne her har fremsat, hviler paa et fuldkommen retfærdigt Grundlag. Ja, det kan det ærede Medlem maaske mene; jeg ved ikke, hvilket af Forslagene han tænker paa, for der er jo flere, og man ved heller ikke, paa hvor mange af Partiets Vegne han taler. Og naar han siger, at det er ikke noget Skattepaalæg, saa kan man selvfølgelig stille Ordene saadan, at man siger: Det er ikke noget Skattepaalæg, for det er en Forsikring. Men det, man tilsigter, er dog, som ogsaa fremhævet fra anden Side, en Skattelettelse for visse Kredse af Befolkningen — det siger den ærede Ordfører udtrykkelig forleden Dag, og det kan man ogsaa læse i en hel Del af de Indlæg, som er fremkommet fra forskellige konservative Personligheder i „Berlingske Tidende“ i den sidste Tid; det

skriver Direktør Chr. H. Olesen, og det skriver for Resten ogsaa Fru Mathilde Hauschultz — det, man tilsigter, er en Lettelse af Skatterne, og for at faa en Lettelse for den bedre stillede Del maa man vælte Byrder over paa de andre. Det er dog, synes jeg, fuldkommen logisk.

Naar den ærede Ordfører siger, at de er fuldkommen enige i Partiet, saa maa man nok have Ret til at spørge: Om hvad er de enige? Naar man læser Bemærkningerne til Lovforslaget — jeg haaber, jeg har Formandens Tilladelse til at citere ganske kort —, saa staar der i det ene af Forslagene:

„Indenfor Forslagsstillerens Parti har der gjort sig forskellige Anskuelser gældende angaaende Forsikringens Omfang og Formen for Præmiebetaling. Som Bilag aftrykkes et Forslag, der kun angaar Aldersrenteforsikringen, men ikke Invalideforsikringen, og som tillige fastsætter en anden Form for Præmiebetaling.“

Det vil altsaa sige, at foruden det Forslag, der foreligger her, og som tager baade Aldersrentenyderne og Invaliderentyderne med, har man et andet Forslag, som kun tager Aldersrentenyderne med. Og saa siger man videre:

„Der har ligeledes været Tanker fremme om i Stedet for en egentlig Folkeforsikring paa privatforsikrings-teknisk Grundlag at skabe en almindelig Pensionering af Befolkningen, saaledes at de indkommende Præmieindtægter efterhaanden i et vist nærmere Omfang straks anvendes til Lettelse af det offentliges nuværende Udgiftsbyrde, selvfølgelig mod Statens Garanti for, at de fulde ved Præmieindtægten sikrede Summer til sin Tid var til Stede Ogsaa denne Løsning bør underkastes Partiernes samlede Drøftelser.“

Det vil altsaa sige, at Partiet i Bemærkningerne til Lovforslagene selv siger, at der er 3 Standpunkter. Det er muligt, at det ærede Medlem Hr. Vesterager, som Ordføreren sagde var enig med Partiet, er enig i dette her, men ligegodt har et fjerde Standpunkt. Det ved man jo ikke; jeg ser ikke, det ærede Medlem er til Stede, saa at han kan gøre Rede for det. Men det, som jeg citerede i Gaar, kan den ærede Ordfører læse i Rigsdagstidenden, og deri giver han os Ret i, at nu maa man bygge paa det bestaaende, og **tvungen Forsikring** har i Virkeligheden kun historisk Interesse.

Naar baade den ærede Ordfører og det ærede Medlem Hr. Rahbek nu har sagt, at disse Principper og Tanker rækker ogsaa dybt ind i radikale Kredse, saa vil jeg dertil